

Fazekas István
 Veszteségek balladája

Prókátori irodáját
 A szegény Fazekas bezárta,
 Uzsoráknak uzsoráját
 Fizette másokért hiába,
 Mert szívéről az aranypáva
 Hűtlenül hűtlen szívre szállt.
 Torkon szúrták, és az a vád ma:
 Örökké dalolt, muzsikált.

Őrző csillagú aráját
 A kísértéstől nem vigyázta,
 Sorsát úgy szótték a párkák,
 Hogy asszonya is meggyalázza,
 És hogy ne legyen ocsúdása,
 A nő mással is összeállt.
 Elárulták és az a vád ma:
 Örökké dalolt, muzsikált.

Pénzelte léha barátját,
 Ki álmában is kihasználta
 (Mégkérvén mosolya árát)
 S dalra fing volt a viszonzása.
 Majd szólt a haszon orgonája:
 „– Pénzben a barátság nem állt! ”
 Belerúgtak. És az a vád ma:
 Örökké dalolt, muzsikált.

Ajánlás:

Megszülték őt is boldogságra,
 Nincs rajta bajusz, se szakáll,
 Így haját tépi egy vad dáma,
 Mert most is dalol, muzsikál.

Karácsonyi séta hóesésben

A 80 éves Csoóri Sándornak

Járom a hófoltos halmokat,
ezüstkérgű, lombtalan fák rácsain
feketén tűnődnek a varjak
és a baglyok kunyhói felett
a vacsoracsillag meg-megtündököl.
Enyhíti szívem barna gyászát
a derek, havak, zúzmarák hatalma,
a remete-csend és a vezeklés
a hasogató szélben.

Szitál a hó,
lassan fehéredik a táj,
minden indulatom
a havak pihéivel a sebzett
földre száll.

Ó, mily titokzatos az ember elmúlása!

Cipelem a fáradt férfisorsot,
szívemben megváltást sóvárgó gondok
tűnődnek a kínok örvényei felett
és vad koromból megmaradt régi romok
csendesítik vérem.

Talpam alatt megreccsen a föld:
a poklok malmaiban őrlik a csontokat.

Csak megyek,
mint Isten elhagyott pásztora,
mellkasomban harangok kondulnak
és földre szállt állat-angyalkák gyűlnek körém.
A holdsugáron indulnának már
a három királyok,
de még várják, hogy a gyermek
Jézus megszülessen
bennem.

Kosztolányi és

„Kosztolányi, mondjuk Adyhoz és Babitshoz képest, valóban könnyű kézzel szórta szét a világba a maga költői kincseit, és bizonyára ő maga is megküzdött azzal az írókat és az olvasókat egyként és ősidők óta foglalkoztató kérdéssel, hogy a „nagy költészet” valójában mit jelent.” (Pomogáts Béla)

„És ha Kosztolányira is hallgatunk, akkor átláthatjuk, hogy amikor az érdekeinkért küszködünk, akkor értékeket is szolgálunk. Erdek és érték nem ellentétek.” (Katona Tamás)

„A képzelőerő, miután a poétikában elvesztette tekintélyét, helyet szerzett magának a kibernetikában és a genetikában, s eközben a természetfölötti, vagyis az univerzális, ami a teológia és a költészet felségterülete volt, mára a megfigyelő ész látókörébe kerül, még ha ez ma még nem is tud róla, még ha nem is látja be, hogy már nem a természeti, hanem a természetfölötti, nem a meglévők, hanem a lehetségesek eszményét követi.” (Borbély András)

„Nietzschének semmiféle meggyőződése, semminemű reformprogramja nincs, amelyre meg akarná téríteni embertársait. Miután megszabadult a meggyőzések börtönéből, Wagner korszakának bértollnoki kötelmeitől, nem kíván újat építeni, hanem – éppen ellenkezőleg – még radikálisabban folytatja a meggyőzések lerombolását.” (Romhányi Török Gábor)

„Kövek koccanásába kócolódtunk, s ezzel minden más szó helyett máris mindent elmondtunk. Szavak nélkül is a körforgás közepéből válaszolgatva. Szüntelenül nyomra vezetve egymást, s ezzel is csak egyre egymás nyomába eredve. Soha nem feledve, hogy a másik önmagunkból lép elő, s mi magunk éppen a másik nyomán vagyunk.” (Toót-Holló Tamás)

Ára: 650 Ft. Előfizetés: 5000 Ft.

Előfizethető személyesen valamennyi postán és a kézbesítőknél, a Magyar Posta Zrt.
(1) 303-3440-es faxszámán, a hirlapelofizetes@posta.hu e-mail-címen,
valamint a szerkesztőségben.

A Napút elérhető az interneten: <http://www.napkut.hu>

Számlaszám: OTP 11713005-20381185

9 771419 408008

1 0 0 0 1

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Folyóiratunk megjelenését
a Nemzeti Kulturális Alap
és a Nemzeti Civil Alapprogram
támogatja.